

Ὁ μέγιστος ἀδάμας τοῦ κόσμου, ἐκ τῶν κατεργασμένων τουλάχιστον, εὐρίσκεται ἤδη μεταξὺ τῶν θαυμάτων τῆς ἐν Παρισίοις παγκοσμίου ἐκθέσεως, ὠνομάσθη δὲ ἐσχάτως „Imperial“ ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας. Ὁ ἀδάμας οὗτος εὐρέθη τῷ 1885 ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ καὶ μετακομίσθη εἰς Ἀμστελδάμον, ἔνθα πρὸς κατεργασίαν αὐτοῦ οἱ ἀδαμαντογλύφοι εἰργάσθησαν ἐπὶ 18 μῆνας. Ἡ ἀξία τοῦ „αὐτοκρατορικοῦ“ ἀδάμαντος δύναται μόνον κατὰ προσέγγισιν νὰ ὁρισθῇ. Ἐπειδὴ ὁ ἀδάμας „Regent“ (πρότερον ὁ μέγιστος τῶν γνωστῶν ἀδαμάντων), ἔχων βάρος 136 καρατίων, ἐξετιμῆθη 12,000,000 φράγκων, ὁ „Imperial“, ὅστις ἔχει βάρος 180 καρατίων δύναται κατ’ ἀναλογίαν νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς 16 σχεδὸν ἑκατομμύρια (15^{15/17}).

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Εὐρώπης, ἐγένετο ἐν διαστήματι 88 ἐτῶν ἀκριβῶς διπλάσιος. Ἡ Εὐρώπη εἶχεν:

	ἑκατομμ. κατοίκων.
ἐν ἔτει 1830	175
„ 1830	216
„ 1860	289
„ 1880	331
„ 1888	350.

Ὁ διάσημος Ἰταλὸς μουσουργὸς Donizetti ἐπεσκέφθη ποτὲ φρενοκομεῖόν τι ἐν Παρισίοις, ἐταράχθη δὲ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν αὐτόθι φρενοβλαβῶν ὥστε ἤρχισε νὰ τρέμῃ καθ’ ὅλα αὐτοῦ τὰ μέλη, μέχρις οὗ κατέπεσε λιποθυγῶν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους. Ὁ διευθυντὴς τοῦ φρενοκομείου ἔγραψε κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του: „Ο Donizetti δὴ τελευτήσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν τινι φρενοκομείῳ“. Ἡ προφητεία αὕτη τοῦ πεπειραμένου διευθυντοῦ ἐπραγματοποιήθη. Ὁ Donizetti ἀπέθανε τῇ 8. Ἀπριλίου 1847 ἐν τῷ φρενοκομείῳ ἐν Bergamo.

Ἰουδαῖος δούξ τῆς Νάξου καὶ τῆς Ἀνδρου. Εἰς ὀλίγους ἴσως εἶνε γνωστὸν, ὅτι κατὰ τὸν 16^{ον} αἰῶνα ὑπῆρχεν Ἰουδαῖός τις, ὀνόματι Δὸν Ἰωσήφ Μικουέζ, δοῦξ τῆς Νάξου καὶ τῆς Ἀνδρου. Ἡ „μυθιστοριογραφικὴ ἐφημερίς“ ἀναφέρει περὶ τοῦ δουκὸς τούτου τὰ ἑξῆς: Ὁ Δὸν Ἰωσήφ Miquez, Ἰουδαῖος, ἐξορισθεὶς ἐκ Πορτογαλίας ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως, κατέφυγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα κατώρθωσε νὰ προσελκύσῃ ἑφ’ ἑαυτὸν τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Σουλτάνου Σελὶμ Γ’. ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀνηγερθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ ἐν ἔτει 1567 δούξ τῆς Νάξου. Ὅτε δὲ βραδύτερον ὁ Σελὶμ ἐπωφελοῦμενος τῶν συνετῶν συμβουλῶν τοῦ Ἰουδαίου δουκὸς κατώρθωσε ν’ ἀφαιρήσῃ ἀπὸ τῶν Βενετῶν τὸ βασίλειον τῆς Κύπρου, ἠθέλησε μάλιστα ν’ ἀναγορεύσῃ τὸν σοφὸν αὐτοῦ σύμβουλον βασιλέα τῆς νήσου ταύτης· ἀλλ’ ὁ Μικουέζ ἀπέκρουσε φρονίμως τὴν τιμὴν ταύτην καὶ διετέλεσε καθ’ ὅλον τὸν βίον δούξ τῶν νήσων Νάξου καὶ Ἀνδρου. Συνέγραψε μάλιστα καὶ βιβλίον τι ἐν ἐβραϊκῇ γλώσσῃ, ἐν ᾧ ὀνομάζει ἑαυτὸν Ἰωσήφ Νάσι τ. ἑ. „πρίγκηπα“. Ὁ Στέφανος Gerlach, ὅστις ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους ἱεροκήρυξ παρὰ τῇ αὐτοκρατορικῇ πρεσβείᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐγνώρισε τὸν δοῦκα προσωπικῶς καὶ ποιεῖται συχνάκις μνηεῖαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ συγγράμμασιν.

Μηχανικὴ ἐξωτερικεὺς τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως. Αἱ πλεῖσται τῶν προαιρετικῶν ἡμῶν κινήσεων ἐκτελοῦνται ὡς γνωστὸν μηχανικῶς, ὑπεκίουνται τῷ τρόπῳ τινὰ ἀσυνειδήτως εἰς τὴν ἡμετέραν θέλησιν. Τρανῶτατα ἀποδεικνύεται τοῦτο διὰ τοῦ ἑξῆς ἀπλουστάτου καὶ λίαν διασκεδαστικοῦ πειράματος. Γράφομεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἢ ἐπὶ τεμαχίου χάρτου κύκλον τινὰ μετρίων μεγέθους. Διὰ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου τούτου ἄγομεν ὀλίγας τινὰς διαμέτρους. Ἀκολουθῶνς ἐξαρτῶμεν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἐνὸς τεμαχίου νήματος δακτύλιόν τινα ἢ ἄλλο τι μικρὸν ἀντικείμενον. Λαμβάνομεν τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ νήματος καὶ κρατοῦμεν αὐτὸ μὲ τὰ ἄκρα τῶν δύο δακτύλων, τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου, οὕτως ὥστε ὁ δακτύλιος νὰ εὐρίσκεται μετέωρος καὶ ἀκίνητος ὑπεράνω τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου εἰς μικρὰν ἀπ’ αὐτοῦ ἀπόστασιν. Ὁ βραχίον ἡμῶν στηρίζεται ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης, οὕτως ὥστε ἡ χεὶρ νὰ εὐρίσκεται εἰς ἐλευθέραν καὶ ἀβίαστον θέσιν.

Ἐνῷ ταιουτοτρόπως ὁ δακτύλιος κρέμαται ὑπὲρ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου ἀκίνητος, προσηλάνομεν αἰφνης ὀλῃν ἡμῶν τὴν προσοχὴν εἰς μίαν οἶαν· δῆποτε διάμετρον καὶ συγκεντροῦμεν τὴν θέλησιν ἡμῶν, ἵνα ὁ δακτύλιος κινήθῃ κατὰ τὴν γραμμὴν ἐκείνην (τὴν διάμετρον) ἣν παρατηροῦμεν ἀτενωδῶς. Πράγματι μετὰ μίαν στιγμὴν, χωρὶς νὰ κινήσωμεν ἐξεπίτηδες τὴν χεῖρα, βλέπομεν τὸν δακτύλιον κινούμενον κατ’ ἀρχὰς μὲν ἀσθενῶς εἶτα δὲ ὀλονὲν ἰσχυρότερον κατὰ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην ἀκριβῶς, τὴν ὁποίαν θέλομεν. Ἐὰν αἰφνης στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς ἄλλην τινὰ διάμετρον καὶ θελήσωμεν ἵνα ὁ δακτύλιος κινήθῃ κατὰ ταύτην τὴν διεύθυνσιν, βλέπομεν αὐτὸν ὀλίγον κατ’ ὀλίγον συμμορφούμενον πρὸς τὴν θέλησιν ἡμῶν ταύτην, μέχρις οὗ ἐπὶ τέλους ἀρχίζει νὰ κινήται ἰσχυρότατα καὶ ἀκριβέστατα κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς δευτέρας ταύτης διαμέτρου. Διὰ νὰ ἐπιτυγχάνῃ πάντοτε τὸ πείραμα τοῦτο, πρέπει, ὡς προείπομεν, νὰ κρατῶμεν τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ νήματος μὲ τὰ ἄκρα καὶ εἰ δυνατόν μὲ τοὺς ὄνυχας τῶν δύο πρώτων δακτύλων, δηλ. τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου, ὁ δὲ δακτύλιος νὰ κρέμαται ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. Ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ συγκεντρῶνωμεν ὀλῃν ἡμῶν τὴν προσοχὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην, ἣν θέλομεν ν’ ἀκολουθήσῃ ὁ δακτύλιος. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας δύναται ὁ δακτύλιος νὰ κινήται ὅχι μόνον καθ’ οἵανδήποτε διάμετρον θέλομεν, ἀλλὰ καὶ κυκλικῶς, κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου.

Αἱ ἀποστάσεις τῶν ἀστέρων. Ὅπως καταστήσῃ καταληπτὰς τὰς ἐκπληκτικὰς ἀποστάσεις τῶν ἀστέρων ἡ „Ἐφημερίς τοῦ οὐρανοῦ“ μεταχειρίζεται τὴν ἑξῆς εἰκόνα: Ἄς φαντασθῶμεν, λέγει, γίγαντά τινα τοσοῦτον τεραστίου μεγέθους, ὥστε ὁ βραχίον αὐτοῦ νὰ φθάνῃ ἀπὸ τῆς γῆς μέχρι τοῦ ἡλίου. Ἄν ὁ γίγας οὗτος ἐκτείνῃ τὸν βραχίονα καὶ ἐγγίσῃ τὴν πυρίνην σφαῖραν τοῦ ἡλίου, δὴ αἰσθανθῇ τὸ ἄλγος τοῦ καύματος μόλις μετὰ 157 ἔτη, καθότι γνωρίζομεν ὅτι αἱ ἐντυπώσεις κινούνται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι μὲ ταχύτητα 31 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἄν ὁ γίγας μετὰ τὰ 157 ἔτη ἄμα αἰσθανθεὶς τὴν ἀλγυδὸν ἐξέπεμπε κραυγὴν τινα, ἡ κραυγὴ αὕτη δὴ ἤκούετο εἰς τὸν ἥλιον μόλις μετὰ 13 ἔτη, καθότι ὁ ἥχος κινεῖται μὲ ταχύτητα 340 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἄν δὲ ἡ χεὶρ τοῦ γίγαντος ἦπτετο τοῦ πλησιεστάτου ἀπλανοῦς ἀστέρος, τοῦ α τοῦ κενταύρου, ὁ γίγας δὴ ἤσθάνετο τὴν ἐκ τῆς καύσεως ἀλγυδὸν μόλις μετὰ 60 ἑκατομμύρια ἔτη.

Στατιστικά, περὶ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ ξενοδοχείων. Ἐν Ἑλβετίᾳ ὑπάρχουσι 1000 περίπου ξενοδοχεῖα, ἅτινα περιέχουσιν ἐν συνόλῳ 58,000 κλίνας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπηρετῶν ἀνέρχεται εἰς 16,000. Τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν ξενοδοχείων τούτων συμποσοῦται εἰς 42,400,000 φράγκ. (ἥτοι περισσώτερον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλβετίας), ἐνῷ τὰ ἔξοδα αὐτῶν ἀνέρχονται εἰς 28,800,000 φρ. Περὶ τῆς τεραστίας καταναλώσεως τῶν ξενοδοχείων τούτων μαρτυροῦσιν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί: Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξωδεύθησαν: δι’ οἶνον 2,800,000 φράγκων, διὰ πούλερικά 1,740,000 φρ., δι’ ἰχθυῖδας 1,000,000 φρ., διὰ λάχανα 800,000 φρ., διὰ καφὲν 480,000 φρ., διὰ ζάχαριν 400,000 φρ., διὰ τέϊον 192,000 φρ., δι’ ἑλαιον 160,000 φράγκων. Ἐκτὸς τῶν εἰσαχθέντων τούτων κατηναλώθησαν συγγρόνως καὶ ἐγγώρια προϊόντα ἀξίας 18,000,000 φράγκων.

Τὸ μυστικὸν τοῦ βασιλέως. Ὅτε ὁ Βερναδόττος ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, περιέπεσαν εἰς νόσον καὶ ὠφελε κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἱατρῶν νὰ φλεβοτομηθῇ εἰς τὸν βραχίονα. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς ἀπεποιετο ἐπιμόνης νὰ υποβληθῇ εἰς τὴν φλεβοτομίαν, ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἐνέδωκεν εἰς τὰς προτροπὰς καὶ παραινέσεις τῶν ἱατρῶν, ἀλλὰ διέταξε πάντας τοὺς παρισταμένους νὰ ἐξέλθωσι, πλην τοῦ βασιλικοῦ ἀρχιάτρου. Τοῦτον ἠνάγκασε πρότερον νὰ ὁρισθῇ ὅτι οὐδέποτε ἐν ὧσιν ἔξῃ δὴ προδώσῃ τὸ μυστικὸν του, καὶ εἶτα ἐγύμνωσε τὸν βραχίονα. Ὁ ἱατρὸς εἶδεν ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ βασιλέως ἐστιγμένην μικράν τινα εἰκόνα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: „Θάνατος εἰς τοὺς βασιλεῖς!“ Ἡ εἰκὼν αὕτη ἦτο ἀνάμνησις ἐκ τῶν χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν νεανικῶν ἡμερῶν τοῦ Βερναδόττου, ὅτε ὁ μονάρχης οὗτος ἦτο εἰσέτι στρατιώτης κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν. Ὁ ἱατρὸς ἐπρόδωκε τὸ μυστικὸν τοῦτο πολλὰ ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως.